

РЕШЕНИЕ

№ 27682

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1148** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „Интерпром“ ЕООД, представлявано от К. Т., чрез пълномощник адв. А., против Решение № 240/15.11.2019г. на министъра на околната среда и водите за отказ от продължаване на срока на действие на Разрешително № 02480012/01.12.2008г. за ползване на повърхностен воден обект за „плаващо съоръжение в язовир „В.“ – несамоходна плаваща база Б-100 „Чайка“.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като основанието на което е издаден – мерките и предвижданията на ПУРБ в частта за язовир „В.“, са отменени с решение на ВАС. В тази връзка поддържа, че не е налице нарушение на посочената в акта разпоредба на чл.78, ал.2, т.2 от Закон за водите (ЗВ), с оглед на което срокът на действие на разрешителното следва да бъде продължен.

Ответникът по жалбата - Министърът на околната среда и водите, чрез своя пълномощник оспорва жалбата. Поддържа, че оспореното решение не е мотивирано единствено и само с мерките в ПУРН, но и с разпоредбите на ЗВ и части от ПУРН, които са влезли в сила.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Производството по делото е спряно с определение на съда в съдебно заседание на 13.10.2020г. на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр. чл.144 АПК, до приключване с окончателен съдебен акт на производството по адм.дело № 9995/2020г. на ВАС, Трето

отделение. Производството по преюдициалния спо е приключило с окончателно решение № 9132/23.07.2024г. по адм. дело № 2397/2022г. на ВАС, Петчленен състав – I колегия, с оглед на което настоящият процес е възобновен с определение от 29.08.2024г.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Не е спорно, а и от приложените писмени доказателства се установява, че „Интерпром“ ЕООД е титуляр на Разрешително № 02480012/01.12.2008г. издадено от МОСВ, за ползване на повърхностен воден обект за „плаващо съоръжение в язовир „В.“ – несамоходна плаваща база Б-100 „Чайка“. С решение № 318/21.10.2011г., разрешителното е изменено и продължено с краен срок на действие: 30.06.2016г.

Със заявление постъпило в МОСВ с вх.№ ПВ-7/16.03.2016г., „Интерпром“ ЕООД, е поискало на основание чл.78, ал.1 от ЗВ продължаване срока на действие на Разрешителното, като е декларирано, че ползването ще продължи без промяна в параметрите и в конструкцията, и техническите параметри на плаващото съоръжение. С решение № 105/10.05.2016г., министърът на околната среда и водите е приел, че заявлението е подадено в рамките на срока по чл.78, ал.1 ЗВ, както и е извършил проверка за наличие на предпоставките по чл.78, ал.2, т.2 и т.3 от ЗВ. Констатирал е, че съгласно ПУРБИБР 2010-2015г., язовир „В.“ е определен като повърхностно питейно водно тяло, което се предвижда да бъде използвано за питейно-битово водоснабдяване, тъй като до момента няма издадени разрешителни за водоземане с цел питейно-битово водоснабдяване, както и учредени санитарно-охранителни зони. Констатирано е още, че в резултат на извършваната дейност съгласно разрешителното, не се допуска замърсяване на ползваната акватория и околната среда с нефтопродукти и други отпадъци, както и, че съгласно мерките по ПУРБИБР 2010-2015г., за язовир „В.“ не са въведени забрани и ограничения за дейности от типа на ползването по реда на издаденото разрешително. Започнало е обаче, административното производство по актуализиране на ПУРБ, включително и за Източнобеломорски район на басейново управление, съгласно който за язовир „В.“ са предвидени мерки имащи отношение към подаденото искане – преразглеждане на издадени разрешителни относно съответствие с целите за опазване на околната среда по чл.156а от ЗВ и учредяване и изграждане на СОЗ. В тази връзка, органът е приел, че тъй като искането за продължаване срока на действие на разрешителното касае периода на действие на ПУРБ за Източнобеломорски район 2016-2021г., чието приемане предстои, то към момента на разглеждане на искането, не може да бъде извършена преценката по чл.78, ал.2, т.2 от ЗВ, а именно дали продължаването на срока на действие на разрешителното няма да доведе до нарушение на нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси по смисъла на чл.49 от ЗВ. По тези съображения, след като продължаването на срока на действие на разрешителното следва да бъде съобразено с мерките, предвидени в актуализирания ПУРБ за 2016-2021г., органът е спрял административното производство по заявлението на „Интерпром“ ЕООД, на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК, до приемането на общ административен акт – актуализиран ПУРБ за Източнобеломорски район.

План за управление на речните басейни в Източнобеломорски район за периода 2016-2021г., е приет с Решение на Министерския съвет № 1106/2016г. В тази връзка, с Решение № 240/15.11.2019г. на МОСВ, административното производство по

разглеждане на заявлението на „Интерпром“ ЕООД с вх.№ ПВ-7/16.03.2016г., за продължаване срока на действие на разрешително за ползване на повърхностен воден обект, е възобновено. В акта органът е посочил, че в приетия ПУРБ 2016-2021г., язовир „В.“ е определен като самостоятелно, силно модифицирано повърхностно водно тяло, с умерен екологичен потенциал и в добро химично състояние. Водното тяло е включено в регистър на зоните за защита на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване и е поставена екологична цел – „постигане на добро състояние по амониеви йони, опазване на доброто химично състояние и предотвратяване влошаването му“. Органът е посочил, че в Програмата от мерки на ПУРБ 2016-2021г. (раздел 7 от ПУРБ), конкретно за водно тяло „Язовир В.“, са предвидени мерките: "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 3. "Прекратяване след изтичане на срока на действие на съществуващите разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване (код DW_4_3) и мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 4. "Преустановяване издаването на нови разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно-битово водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване" (код DW_4_4)". По тези съображения, органът се е мотивирал, че предвид цитираните мерки и действия за изпълнението им заложи в ПУРБ 2016-2021г., както и обстоятелството, че плаващите бази са потенциален източник на замърсяване на водите, искането на „Интерпром“ ЕООД за продължаване срока на действие на разрешителното, не може да бъде удовлетворено, тъй като дейността е несъвместима с ползването на язовира за питейно-битово водоснабдяване. Приел е, че в тази връзка искането е недопустимо спрямо мерките и предвижданията на ПУРБ 2016-2021г., което е самостоятелно основание за отказ от продължаване на срока на действие на разрешителното на основание чл.78, ал.2, т.2 ЗВ, тъй като се нарушават плановете предвиждания и обществените интереси и е постановил обжалвания в настоящото производство отказ.

Не е спорно, че мерки по приетия ПУРБ 2016-2021г. касаещи язовир „В.“ са обжалвани по съдебен ред, като окончателният съдебен по оспорването е цитираното по-горе решение № 9132/23.07.2024г. по адм. дело № 2397/2022г. на ВАС, Петчленен състав – I колегия.

Спорният по делото въпрос е за правното значение на крайния съдебен акт, за законосъобразността на обжалваното в настоящото производство Решение № 240/15.11.2019г. на Министъра на околната среда и водите.

В частта от решението за произнасяне по същество по жалбите на юридически лица – ползватели или собственици на несамоходни плаващи бази в язовир „В.“, в това число и жалбоподателят по настоящото дело „Интерпром“ ЕООД, ВАС отменя „План за управление на речните басейни в Източнореломорския район за периода 2016-2021 г. и Националната програма за изпълнението му, приети с решение № 1106/29.12.2016 г. на Министерския съвет, в частта за предвидените мерки по отношение на водно тяло-язовир "В." за опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване, чрез: мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 3. "Прекратяване след изтичане на срока на действие на съществуващите разрешителни

за ползване на язовири, предназначени за питейно водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване (код DW_4_3) и мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 4. "Преустановяване издаването на нови разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно-битово водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване" (код DW_4_4).“ За да достигне до този извод ВАС е приел, че в хода на административното производство, не са събрани достатъчно доказателства, свързани с влиянието на конкретните плаващи обекти върху замърсяването на водното тяло до степен такава, че да го направи негодно за ползването му за питейни нужди. Позовавайки се на заключението на приетата повторна съдебна експертиза, ВАС е приел, че липсва установена от административния орган пряка причинно-следствена връзка между използването на процесните обекти и замърсяването на водата в язовир „В.“, което да обуслови необходимостта от въвеждането на оспорените ограничителни мерки, с оглед на което процесният ПУРБ в оспорената част е незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

Решението на ВАС за отмяна на общия административен акт в оспорената част, има обратно действие – отмените мерки от ПУРБ се считат за незаконосъобразни от датата на приемането им. Тези мерки обаче, са послужили като единствено основание на административния орган за постановяване на оспорения в настоящото производство отказ за продължаване срока на действие на разрешителното за ползване на повърхностен воден обект за „плаващо съоръжение в язовир „В.“. Правното основание на отказа е разпоредбата на чл.78, ал.2, т.2 от ЗВ, съгласно която, по аргумент от противното, срокът на действие на разрешителното не се продължава от компетентния орган, ако се нарушават планови предвиждания или обществени интереси. Органът е приел, че използването на водната акватория на язовир „В.“ за несамостоятелно плаващо съоръжение, нарушава плановите предвиждания на приетия ПУРБ 2016-2021г., като конкретно сочи в акта си, ползването кои изрични мерки нарушава: мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 3. "Прекратяване след изтичане на срока на действие на съществуващите разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване (код DW_4_3) и мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 4. "Преустановяване издаването на нови разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно-битово водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване" (код DW_4_4).“ Друго конкретно съображение за отказа да се продължи действието на разрешителното, органът не е посочил в обжалвания акт. Единственото посочено изрично съображение е, че използването на съоръжението на „Интерпром“ ЕООД, нарушава точно тези конкретни мерки, заложи в ПУРБ 2016-2021г. за язовир „В.“. ПУРБ в тази част обаче, е отменен с окончателното решение № 9132/23.07.2024г. по адм. дело № 2397/2022г. на ВАС, Петчленен състав – I колегия, с оглед на което и настоящият състав приема, че не са налице посочените в оспорения акт основания за отказ за продължаване срока на действие на разрешителното, които органът е приел, че нарушават планови предвиждания или обществени интереси 0 чл.78, ал.2, т.2 ЗВ.

Горното обуславя извод за незаконосъобразност на обжалвания акт, предпоставящ неговата отмяна по жалбата на „Интерпром“ ЕООД. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по заявление с вх.№ ПВ-7/16.03.2016г. и преценка на предпоставките по чл.78 ЗВ, при съобразяване отменените части на относимия общ административен акт. Доколкото въпросът за продължаване срока на действие на разрешителното е предоставен на преценка на органа по чл.52, ал.1 ЗВ, преписката следва да му се изпрати, като на основание чл.174 АПК, следва да се определи едномесечен срок за ново разглеждане на заявлението и произнасяне с акт по чл.78 ЗВ.

При този изход на делото право на разноси има жалбоподателят, на основание чл.143, ал.1 АПК. Претендира сумата от общо 1850 лева, от които 50 лв. – държавна такса и 1800 лв. – платено адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС съгласно приложения договор за предоставяне на правни услуги от 21.11.2019г. Ответникът прави възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК за платеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Уговореното адвокатско възнаграждение от 1500 лв. + ДДС – 300 лв., не е прекомерно предвид предмета на делото и действителната фактическа и правна сложност.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Интерпром“ ЕООД, Решение № 240/15.11.2019г. на Министъра на околната среда и водите.

ИЗПРАЩА преписката по заявление на „Интерпром“ ЕООД с вх.№ ПВ-7/16.03.2016г., на Министъра на околната среда и водите, за ново разглеждане и произнасяне с акт по чл.78 от Закон за водите, в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите, да заплати на „Интерпром“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 1850 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: